

17-05-2018 † ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Σ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, καὶ Μνήμη τοῦ ἐν
Ἄγιοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἐπισκόπου Χρισπανουπόλεως.

Στίχος δέ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Θεξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἄπολυπίκιον Ἡχος Ἀ Δι

χ ^M
 Δ
 Ἄ νε λη φθης εν δο ζη ^Δ Χριστε ο Θε
 ος η μων ^M χα ρο ποι η σας τους Μαθη
 τας ^B Δ τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ
 ματος ⁶ βε βαι ω θεντων αυ των δι α της
 ευ λο γι ι ι ας ^Δ ο τι συ ει ο γι ος
 του Θεου ο λυ τρωτης του κοσμου
 Τὸ τρίτον.* ^χ
 Δ κο ο οσμου ⁺ ου ου

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἅγιος ἡ Παπ^π_ρ Ἰη γε λωνθαυμαζοντωντης α νο
 δου το ζε ε νον Δ^Δ και Μα θη των εκ πλητ το
 με νων το φρικτο ον της ε παρ σε ως ^π_ρ α νηλ
 θες με τα δοξης ως Θε ος και πυλαισοι ε πηρ
 θη σαν Σωτηρ^π_ρ δι α του το αι δυ να μεις
 των ου ρα νων ε θαυμαζον βο ω σαι ^π_ρ δοξα τη
 κα τα βα σι σου Σω τηρ δο ο ζα τη βα σι
 λει ασου Δ^Δ δοξα τη Α να ληψισου μο νε
 φι λα ανθρωω πε

Δόξα... Και νῦν... τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Τὴν ὡραίστητα.

Ἅγιος Γαρχ^ό προ αι ω νι ο ος Θε ος
 και αναρχος Δᾶην περ α νει λη φε ε φυ σιν αν
 θρω πει ον Δᾶ θε ο ποι η σας μυ στι κως
 ση με ρον α νε λη η φθη πῷ Αγ γε λοι
 προ τρε χον τε ες Α πο στο λοις ε δει κνυ ον Δᾶ
 του τον πο ρευ ο με ε νον εις ου ρα νους
 με τα δοξης πολ λη ης Δᾶ αυ τω δε προ σκυ
 νη η σαν τες ε λε γον πῷ δο ο ξα Θε ω τω
 α να λη φθεν τι ι Δῖ
Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Μετά τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὕχος π̄ Ἰ Κε

χ
κα τελθων ου ρα νοθεν εις τα ε πι γει

α και την κα τω κει με νην εν τη του Α α

δου φρου ρα συ να να στη σας ως Θε ος Α

δαμι αι αν μορφην τη Α να ληψει σου Χρι

στε εις ου ρα νους α να γα γων τω θρο ο νω τω

πα τρι κω σου συγ κα θε δρον α πειρ γα α

σω ως ε λε η μων και φι λαν θρω ω πος

Δόξα... Και νῦν... τὸ αὐτό.

Εἶτα, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δὲ ἵχου.

Ἐκ νε^χ ο τη^λ το^ε ο ο ος μου πο ο ολ
λα α α πο λε ε μει με ε πα α α
θη η αλλ α αυ τος α αν τι ι λα α α βου
ου ου και σω ω ω σον Σω ω τη η ηρ μου
(Δις) ου

6
χ 0ι μι σου ουν τες Σι ω ωων αι αισχυ
υν θη η η τε ε ε ε ε α πο ο του
Kυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο
ο ο ο ορ το ο ο ο γαρ πυ υ ρι ι
z ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

(Δις)

πε ξη ραμ με ε ε νοι οι

^χ
⁶
^λ Δο ξα Πα τρικαι γι ω ω και αι Α

γι ι ω Πνε ευ μα α τι ι

⁶
^λ Η γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα

ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται και

και κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα

α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δτη η τριι α

δι κη η Μο ο να α α δι ι ι ι ι ι ι

ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ωως

^χ
⁶
^λ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νωνα α μη ην

6
λ

6
λ

6
λ

6
λ

6
λ

6
 λ Ἰ γι ω Πνευμα α τι ι α να α βλυ
 υ υζει τα α τη η ης χα α α α ρι το
 ος ρει ει ει θρα α λ αρ δε ε ε ε
 ε ευ ο ο ο οον τα α π α α σαν
 τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ο γο
 ο νι ι ι α αν

6
λ

Προκείμενον, ἵχος ὁ αὐτός.

6
 λ Ἰ νε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω Δ
 Κυ ρι ος εν φω νη η σα λ πι γ γος

6
λ

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Τὸ τρίτον. 6
 λ Ἰ νε βη ο Θε ος εν α λα λαγ

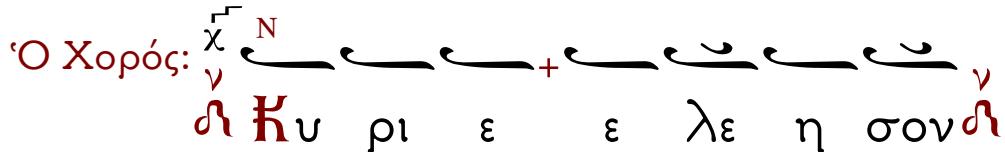
μω ^{z'}_λ Κυ ρι ος εν φω ω νη η σαλ πιγ
γο ο ο ο ο ος

6
λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.

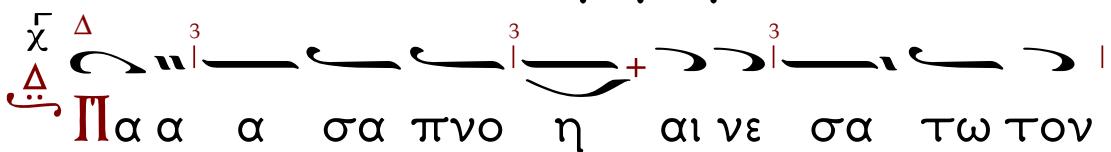
Πᾶσα Πνοή Αἰνεσάτω.

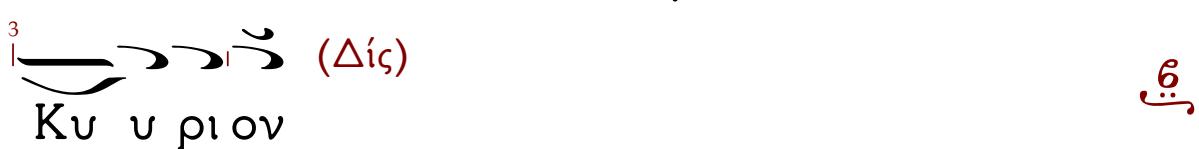
Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ο Χορός: 
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

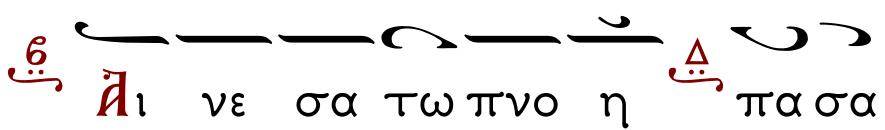
Ο Ιερεύς: "Οτι Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

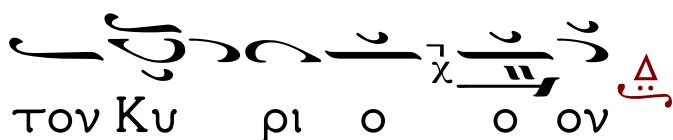
Ο Χορός: 
Δ Δ μη ην Δ


Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

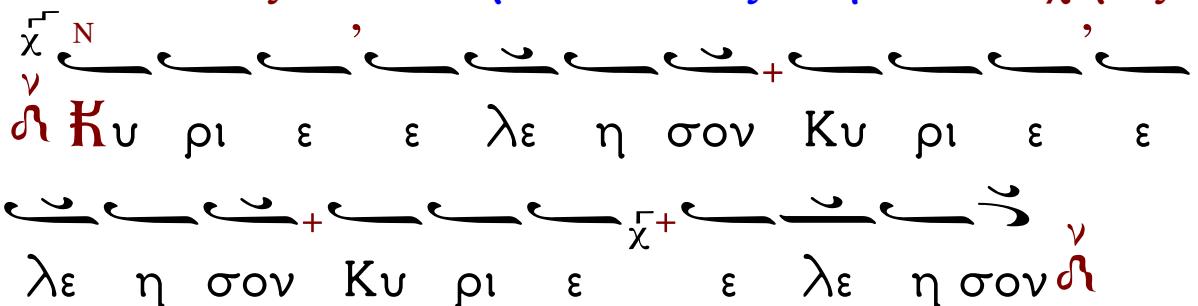

(Δίς) Δ

Κυ ρι ον

Τὸ τρίτον. 
Δ νε σα τω πνο η πα σα


τον Κυ ρι ο ο ον Δ

Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ο χορός:


Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

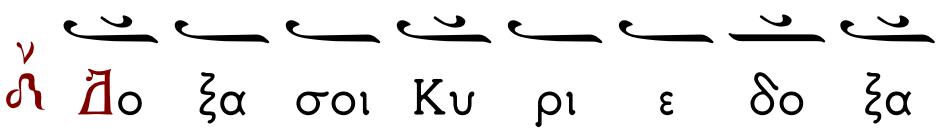
‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:  Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: 
Δόξα σοι Κύριε δόξα


‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ύπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσ εν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄλο ἥα Πα τρι και γι ω και Α

Ἄλο

γι ω Πνευμα τι

Ἄταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις

Ἄλε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει γ'

των ε μω ω ων ε γκλη μα των

Ἄκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Ἄλο

των αι ω νων α μην

Ἄταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις

Ἄλε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει γ'

των ε μω ω ων ε γκλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ὕχος πτ. Πα

π λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον

το α νο ο μη μαα α μου π

π Κη με ε ρον εν ου ρα α νοις αι α α

νω ω ω ωδυν να α α μεις την η με

τε ραν φυ υ σι ι ινθε ω ω ω με ε ε

ναι π θα αυ μα ζου ου σαι του ζε νου τρο ο ο

που την α α α α α α νο ο ο δον δ

δι η πο ο ο ρουν αλ λη η λαις λε ε γου

σαι π τις ου τος ο πα ρα γε νο ο με
 ε ε νος βλε ε πουου ου σαι δε ε τον οι κει
 ει ο ο ο ον δε ε σπο ο ο την τας ου ρα
 νι ους πυ λας αι αι ρειν δι ε κε λε ε ευ
 ο ο ον το π μεθ ων α παυστως υ μνου
 ου μεν σε τον με τα σαρ κος ε κει θεν πα α λι
 ιν ερ χο ο ο με ε ε νον δι ως κρι τη ην
 τω ω ω ων α α πα α αν των και Θε ο ον
 πα αν το δυ υ υ να α α μο ο ο ο ο
 ον Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ Δ
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον 6
 (δίς)

6 Δ
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον 6
 6 B Δ
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον 6

Ἐλέει καὶ οἰκπρωῖς... Ἄμην.

Κανών τῆς Ἀναλήψεως.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

^χ ^K Τῷ Σωτῇ ρι Θεῷ τῷ εν θα λασ

ση λα ον ^χ πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν

τι ^χ και Φα ρα ω παν στρα τι α κα τα πον

τισαν τι ^χ αυ τω μο νω α σωμεν ο ο τι δε

(Δίς)

δο ζα ασται

^χ
^χ

^χ ^χ Ζο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι

^χ
^χ

^χ Ζο σωμεν παν τες λα οι ^χ τω ε πι ω

μων Χε ρου βιμ ^χ α να λη φθε ντι ^Δ με τα δο

ο ζης Χρι στω ^χ και συγ κα θι σαν τι η

μας εν δε ζι α του Πα τρος ^χ ω δην ε πι

νι κιον ṣ̄ ο ο τι δε δο ξα ασται
 ṣ̄ Δο ξασοι ο Θε ος η μωνδο ξασοι
 Τον με σι την Θε ου ṣ̄ και αν θρω πων
 Χρι στον ṣ̄ χο ροι Αγ γε λων Δ̄ θε α σα με
 νοι ṣ̄ με τα σαρ κος εν υ ψι στοις ε ξε
 πλητ το ντο ṣ̄ συμ φω νως δε α νε μελ πον
 υμνονε πι νι ι κι ι ον
 Δο ξασοι ο Θε ος η μωνδο ξασοι
 Τω ο φθε εν ντι Θε ω ṣ̄ ε πι του ο
 ρους Σι να ṣ̄ και νο μον δο ντι Δ̄ τω θε ο ο
 πτη Μω σει ṣ̄ των Ε λαι ων εκ του ο ρους α

να λη φθεντισαρκι ^χ_ϙαυ τω παντες α σωμεν ^ϙ

ο ο τι δε δο ξα ασται ^χ_ϙ

^χ_ϙ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^χ_ϙ

^χ_ϙ Η χρα ντε Μη τερ Θε ου ^χ_ϙτον σαρ κω

θεν τα εκ σου ^χ_ϙ και εκ των κολ πων ^Δ_Ϊτου γεν

νη το ρος ^χ_ϙμη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α

παυστως πρεσβευ ε ^χ_ϙεκ πα σης πε ριστασεως

^ϙ σω ωσαιους ε ε πλαα σεν ^χ_ϙ

Ἐπερος κανὼν τοῦ δ' ἡχου.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος,
καὶ ὥφθης τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς,
καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα,
νεφέλῃ ὅχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ
θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια,
ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἡχήσει, καὶ πρὸς
τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς
ἀμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ
Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὅχούμενος νεφέλῃ,
πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε
Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον,
καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὅνπερ
οὐ κατέλιπε, καὶ σάρκα εἶληφε.

·Ωδὴ γ'

Δυνάμει τοῦ Σπαροῦ σου

χ ^K
χ
ÿ Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χριστε ϕ

—
στε βε ω σον μου την δι α νοι αν ϕεις το
—
υ μνειν και δο ζαζειν σου ϕ την σω τη ριον A

—
να ληη ψιν ϕ

χ
ÿ Δο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ϕ

χ
ÿ Δ νηλ θεις ζω ο δο τα Χρι στε ϕ προς

—
τον Πα τε ρα και α νυ ψω σας ϕ η μων

—
το γε νος φι λαν θρω πε ϕ τη α φα τω ευ

—
σπλαγχνι ι α α σου ϕ

χ
ÿ Δο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ϕ

χ ḥ Ἄι ταξεις των Αγ γε λων Σω τηρ ṭ βρο

τει αν φυ σιν θε α σα με ναι ṭ συ να

νι ου σαν σοι α παυ α στως ṭ εκ πλητ

το μεναι α νυ υμνουουνσε ṭ

χ ṭ θοξασοι ο Θε ος η μωνδοξασοι ṭ

χ ḥ Ε ξισταντο Αγ γε λων χο ροι ṭ Χρι

στε ο ρων τες με τα σω μα τος ṭ α να

λη φθεν τα και α νυ υμ νουν ṭ την α

γι ανσουΑ να α ληη ψιν ṭ

χ ṭ θοξασοι ο Θε ος η μωνδοξασοι ṭ

χ ṭ Την φυ σιν των αν θρω πων Χρι στε ṭ φθο

ρα πε σου σαν ε ζα νε στη σας ^χ_় και τη
 α νο δω σου υ ψωσας ^χ_় και σαν τω η μας
 ε δο ο ζα α σας ^χ_়

^χ_় Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας ^χ_়

^χ_় { κε τευ ε α παν στως Α γνη ^χ_় τον
 προ ελ θον τα εκ λα γο νων σου ^χ_় ρυ σθη
 ναι πλα νης Δι α βο ο λου ^χ_় τους υ
 μνουν ταςσε Μη τε ε ρα Θε ου ^χ_়

Ἐπερος κανὼν.
Τοὺς σοὺς ὄμωολόγους.
Ὕχος δὲ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἵδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆινον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ως τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνηλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ως σύνθρονος, Πατρός, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἔορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἅγιος ἥπατος Νη^ρ

χ ^N
 δι Ε πι βας εν νε φε ε λαις των ου ρα
 νων δι^Δ κα τα λει ψας ει ρη η νην τοις ε πι
 γης δι^Δ α νη ηλ θες και ε κα θι σας του Πα
 τρος δε ζι ο ο θεν^λ ως ο μο ου σι ος του
 τω υ παρ χων και Πνευ μα τι^λ εν σαρ κι γαρ
 ω φθης αλλ α τρε πτος ε μει νας ο θεν α να
 με νεις συν τε λει ας το πε ρας^ρ του κρι
 ι ναι ερ χο με νος ε πι γης κο σμον α παν τα
 δι^λ Δι και ο κρι ι τα α Κυ ρι ε^ρ φει σαι
 των ψ χων η μων των πται σμα των α φε σιν

δωωρουμενος ως Θεος ε λεη ηημων 6
λ

*
6
λτοιςδουουλοιοιςσου γ
λ

Δόξα...Και νῦν...
*** ή κατάληξη**

*
6
λτοιςδουουλοιοιςσουουου γ
λ

Κοντάκιον. Αύτόμελον.
„Ηχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

‘Ο Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοϊ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὅμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὅμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θυητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ως Πατήρ, καὶ στηρίξας αὐτούς, ὁδηγήσας ως Γίούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,

Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς
ἔθνη.

Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ,

“Ος πρῶτος ἐστιν εἰσιὼν Ἰουνίου,

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάν’ Ἰουνίη Ἀνδρόνικός
τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη, τοῦ ἐν Ἅγιοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ νέου, Ἐπισκόπου
Χριστιανουπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Πέφευγεν ἔχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη

Ο εὔλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρις.

Ἄλτο ὄντα φαεσφόρον νῦν γε Ἀθανασίοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
Παμφαμῆρ καὶ Παμφυλών.

·Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἔκτης Ἐβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,

Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ο ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ἰαμβικαί, σύντομοι.

Ὕχος δ^λ.

Ωδὴ α!^τ^β
 Θεὶ ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ
 γλωσ σος γνο φω^λ ερ ρη το ρευ σε τον θε ο
 ο γρα φον νο μον^λ ι λυν γαρ ε κτι
 να ζας ομ μα τος νο ο ου ο ρα τον ον τα
 Δικαι μυ ει ται πνευ μα τος γνω σιν^λ γε ραι αι
 αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν^λ

Ωδὴ γ!^β
 Ερ ρη ζε γα στρος η τε κνω με νης
 πε δας^λ υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ
 τε κνου με νης^λ μο νη προ σε υ χη της
 προ φη η τι δος πα λαι^Δ Αν νης φε ρου ου σης

πνευ μα συν τε τριμ με νον ⁶_λ προς τον δυ
 να στην ^Δ_λ α' χορός και Θε ον των γνωσεων ⁶_λ

Ωδὴ δὲ ναξ α να α κτων οι οι ος εξ
 οι ου μο νος ^λ λο γος προ ελ θων Πατρος
 εξ αναι τι ου ^λ ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις
 Α πο στο λοις ^Δ_λ νη μερ τες ε ξε πεμ ψας
 ως ευ ερ γε της ^λ α δου ου σι ^Δ_λ δο ξα τω
 κρα α τει σου Κυ ρι ε ⁶_λ

Ωδὴ ε! λυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ
 πλα κη μα των ^λ πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε
 Πνευ μα τος δρο σον ^λ ω τε ε κνα φω το

μορφατης Εκ κλη σι ι ας ^Δ**δ**ινυνεκ Σι ων γαρ
 ε ⁶**ξ**ε λη η λυ θε νο μος ^λ**η** γλωσσο πυρ
 σο μορφος Πνε ευ μα τος χα ρις ⁶**λ**
Ωδὴ στ! ⁶**λ** Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη
 ρι α ⁶**λ** ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ
 της Παρ θε νου ^λ**η** ιν ως Προ φη η την θη
 ρος εκ θα λα τι ου ^Δ**δ**ιστερνων I ω ναν
 της φθο ρα ας δι αρ πα σης ^λ**ο** λον τον Α
 δαμ ^Δ**δ**ιπαγ γε νη η πε πτωκο τα
Ωδὴ ζ! ⁶**λ** Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων
 με λος ⁶**λ** σε βειν το χρυσο τευ κτον α ψυ χον

βρε τας ⁶_λ η του Πα ρα κλη του δε φω σφο
 ρος χα ρις ^Δσε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
 ας μο νη ι σο σθε νης ^Δ α ναρ χος ευ
 λο γη τος ει ⁶_λ

⁶_λ Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
 νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ
 Ωδη η! ⁶_λ Ηυ ει τα δε σμα και δρο σι ι

ζει την φλο γα ^λ ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ
 χι ας τυ πος ⁶_λ υ μνου σι Παι αι δες ^Δ
 ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και
 παν τουρ γον ως ευ ερ γε την ⁶_λ η δη μι

ουρ γη θει ει σασυμ πα σα κτι 1 σι 1 1
1 15 6 λ

‘Η Τιμωτέρα ού σπιχολογεῖται,
 ἀντ’ αὐτῆς ἡ θ’ Ὁμήρου ἀμφοτέρων πῶν Κανόνων Τῆς Ἐορτῆς
 ‘Ο είρμὸς.

Ὕχος πά—

^χ ^K ——————
^χ ——————
^χ ^χ Κετην υ περ νουν και λο γον Μη τε ρα

—————
 Θε ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α

—————
 στως κυ η σασαν ^χ ^χ οι πι στοι οι ο μο φρο

—————
 νως με γα λυ νο ο μεν ^χ ^χ

^χ ^χ ——————
^χ ^χ Ιο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ^χ ^χ

—————
^χ ^χ Κε τον λυ τρω την του κο σμου Χρι

—————
 στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες

—————
 εν Φε ε ως υ ψου με νον ^χ με τα δε ε ους

—————
 σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον ^χ ^χ

χ ḥ ο ζασοι ο Θε ος η μωνδο ζασοι χ ḥ

χ ḥ Κου την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρων τες

Χρι στε εν τω υ Φει οι Αγ γε λοι αλ λη η λοις

δι ε νευ ον ψ ι α λη θως ου τος ε στι ιν ο

χ Θε ος η η μων χ ḥ

χ ḥ ο ζασοι ο Θε ος η μωνδο ζασοι χ ḥ

χ ḥ Κε των α σω μα των τα ζεις Χρι στε ο

Θε ος εν νε φε λαις αι ρο με νον ι δου ου σαι

ε κραυ γα λον ψ ι τω της δο ζης Ba σι λει ει πυ

λας α ρα α τε χ ḥ

χ ḥ ο ζασοι ο Θε ος η μωνδο ζασοι χ ḥ

Σετονκα τα βαν τα ε ως εσχα τουτης

γης και τον α ανθρωπον σωσαν τα οικαι τη α

— ἡ τοῦ στόματος ἀνθετοῦ πάντα τὸν μὲν γα

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

λυ νο ο μεν

۲۹

χ ρ Υ πε βα γι α Θε ο το κε σω σον η

۲۷

۷۹

χριστού Χριστού του Μητηρός Θεού ο Τόκεις αἱρέτης

Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α

νι πταμενον ρισυν Αγ γε ε λοις ο ρωσα ε

יְהִי רָחֵל
με γα λυ υ νες

x
q̄

Ἐπερος κανὼν τοῦ δ' ἥχου.
Ἄπας γηγενής.

Ὕχος ἥκτος

χ
λ Ἄγ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο
ο του ο ρων τες ε ζε πλητ τον το πως με
τα δο ζης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
εις τα α νω

ε
λ ὅ των δωρε ων των υ περ κα τα λη
ψιν ω μυστη ρι ου φρικτου παν των ο δε σπο
ζων γαρ εκ γης α παι αι ρων προς τα ου
ρα νι α τοις Μα θη ταις α πε στει λε Πνευ
μα το α γι ι ον το φω τι σαν του των την

δι α νοι αν ⁶_λ και πυ ρινους τε λε ε σαν εν

χα ριτι ⁶_λ

⁶_λ **Ἄ**γ γε λοι την α ανο δον του Δε σπο

ο του ο ρων τες ε ζε πλητ τον το πως με

τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης

εις τα α νω ⁶_λ

⁶_λ **Γ**τι φει Μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη

σεν υ μεις κα θι σα τε ⁶_λ εις I ε ρο

σο λυ υ μα ^π_φ κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν

Πα ρα κλη τον ⁶_λ αλ λον Πα τρι τον συν θρο νον

κα μοι ο μο ο τι ι μον ^Δ_λ ον ο ρα α

α α τε α να λαμ βα νο με νον ⁶_λ και

νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον ⁶_λ

Δόξα. ⁶_λ **Ἄγ** γε λοι την α α νο δον

του Δε σποοτου ο ρων τες ε ζε πλητ τον

το πως με τα δο ζης ε πη ηρ θη α πο της

γη ης εις τα α νω ⁶_λ

⁶_λ **Ηρ** θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει

α α νω θεν των ου ρα νων ⁶_λ του σαρ κι πτω

χευ σα αν τος ^π_η και συ νε δρι ι α Πα

τρος τε τι μη ται ⁶_λ φυ σις η μων η εκ πτω

τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν ^Δ_ᾶ και συ μ φω

ω ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν ⁶_λ και

κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι ⁶_λ

Και νυν... ⁶_λ Ηγ γε λοι την α α νο δον

του Δε σποοτου ο ρων τες ε ξε πλητ τον

το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της

γη ης εις τα α νω ⁶_λ

⁶_λ Φως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω

με εκ σου α νε τει λε ⁶_λ και την α μαυ

ρο τη η τα ^π_φ της α θε ι ι ας πα σαν δι

ε λυ σε ⁶_λ και τους νυ κτι κα θευ δον τας ε

φω τα γω ω γη η σε ^Δ_λ δι α του ου ου το

παν τες κα τα χρε ος σε εις αι ω νας α
 ει ειμακα ρι ζομεν εις λα
 Ωδη Θ'. ρι Χαι ροις Α νασ σα α μη τρο πα αρ
 θε νον κλε ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ
 λα λονστο μα ρη τρε ευ ων ου σθε νει σε
 μελ πειν α ξι ως Δι λιγ γι α δε νους α πας
 σου τον το κον νο ειν Δι ο θεν σε συμ φω ω νως
 δο ξα ζο με ε ε ε εν εις λα

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ὕχος β'. Αὐτόμελον.

Των Μα θη των ο ρωντων σε α α
 νε λη η φθης 6. Χρι στε προς τον Πα τε ρα
 συ νε ε δρι α α ζων 6 αγ γε λοι προ τρε
 χον τες ε κρα αυ γα ζον 6 α ρα τε πυ υ λας
 α α ρα τε 6 ο βα σι λευς γα αρ α νη ηλ
 θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν 6 γ'

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ὕχος ἡ Πα

π **π**
 π **π** Πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ov Ku u u ρι i i i
 on **q** αι νει τε τον Ku ρι i ov εκ τω ω ω
 ων ou βα α νω ων **η** αι νει ει ει τε
 ε α αυ το o on εν τοι οι οις u ψι
 i i i στοις **q** σοι πρε ε πει **η** u u μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
 π **M** **π** **π**
 π **q** **A** νει τε αυ το on πα α α αν τες οι
 π **M**
 A αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του **q** αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον **η** πα σαι αι δυ

να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

Ἅγιος α'. Τῶν οὐρανίων ταχμάτων...

π
ϙ

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον Δι κα τα

το πληθος της με γαλωσυνης αυ του Δι

Δι Άγ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν πτω ε πι θρο νου δοξης Δι Θε

ω ε ποχου με νω πκραυ γαζον τες τον υ μνον

Α γι ος ει Δι ο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος π
ϙ

ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει Δι και

πρ

το Πνευμα το πα να α γι ι ον
χωσαλ πιγ
η ρι ω και
ψαλ τη ρι
γος εν ψαλ τη ρι
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
κι θα α ρα

Δ Δ γ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη
γυ ρι σω μεν π τω ε πι θρο νου δοξης Δ Θε
ω ε ποχου με νω πραγαζοντες τον υμνον
Α γι ος ει Δ ο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος
ο συ να ι δι ος Λογος Α γι ος ει Δ ικαι
το Πνευμα το πα να α γι ι ον
π ι Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω **Δ** αι νει τε αυ τον **Δ** εν χορ δαις και
ορ γα α νω **Δ**

Δ **Ω**ι αρ χη γοι των Αγ γε ελων κα τα νο
ου ουν τες Σωτηρ **π** **q** το της α νο δου ζε νον
Δ δι η πο ρουν αλ λη λοις **q** τις η θε α αυ
τη ανθρωπος μεν τη μορφη η ο ο ρω μενος
π **q** ως δε Θε ος υ πε ρα νω των ου ρα νων με
τα σωματος α νε ερχε ε ται **π**

π **Δ**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις **Δ** αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγμου **Δ** πασα πνοη αι νε σατω τον

Kυ ρι ον

Δ
Δ

Δ Οι Γα λι λαι οι ο ρωωντες α να λη
 φθεντα σε π α πο του Ε λαι ω νος Δ με
 τα σω μα τος Λο γε π η κου ον Αγ γε λων βο
 ων των αυ τοις Δ τι ε στη η κα τε βλε πον τες π
 ου τος ε λευ σε ται πα λιν με τα σαρ κος Δ
 κα θον τρο πον ε θε α ασα α σθε π
 Ηχος Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
 Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και
 γι υι ω Δ και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα

Δ

τι

Δ Και νυ υ υ υ ν και α α ει Δ και εις τους

αι ω ω ω νας των αι ω ω ωνων α αμην

τε ε ε χθη ης ως αυ το ος
 η θε ε ε ε λη η η σας ε ε φα
 α α α α α νης ως α αυ τος η η η βου ου λη
 η η θης ε ε πα α α θε ες σα αρ κι
 ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων
 εκ νε κρω ω ων α α νε ε ε στης πα α τη η
 σα α ας τον θα α α να α α τον α νε
 λη η η η φθη η η ης ε ε εν δο ο ο
 ξη η ο τα συ υ υ μπαν τα α πληη
 ρω ων και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας

η η η μι ιν Πνε ε ευμαθει ει ον ^{Δ.} του
α νυ μνειν και δο ξα α ζει ειν σου
την Θε ε ο ο ο τη η η η τα ^{Δ.}

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές.

Ὕψης Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δο
ξα εν υψιστοις Θεω και ε πι γης ει

ρηνη εν ανθρω ποιευ δο κι ει α

Υ μνου μεν σε ευλοο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δοξο λοο γου με εν σε ευ

χαριστου με εν σοι δι α την με γα αλην

σου ου δο ο ο ξαν

Κυρι ε βασιλευ ε που ρανι ε Θε

ε ε πατερ παντο κρα α το ορ δι Κυρι ε

γι ε μονο γε νες Ιη σου Χριστε

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ε ευ μα

Ἄ κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου γι ο γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου

Ἄ προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ἄ ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στοις εις δο οξαν ^{Δ.} Θε ου Πατρος Α μην ^{Δ.}

Καθ ε κα αστην η με ραν εν λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νομαα σου

εις τον αι ω ω να ^{Δ.} και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος ^{Δ.}

Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη ^{Δ.} α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας ^{Δ.}

Ευ λο γη τοις ει ει ει Κυ ρι ε ε ο Θε

ος ^{ζ.} των Πα τε ρων η μων ^{Δ.} και αι νε τον ^{ζ.}

και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α σου ^{Δ.}

εις τους αι ωωνας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα απερηλπισα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δαξοον

με τα δι καιω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ι α σαι την

ψυχη ην μου ο τι η μαρτο ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

0 τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ισου ο ψο ομε θα φω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας (Δις)

Δοξα πατρι και γιω και α
 γιω πνευματι
 Και νυν και α ει και εις τους αιωνας των ανθρωπων
 νας των αιωνων α μην
 Η γιος Α α θανατος ε λεη η
 σον η μα α α ας
 Ασματικὸν.
 Η α α α α α α α γιος
 ος Θεος ο ο Θεος ο ο ο ο ο ος
 Η α α α α α α α γιος ος
 Η ι σχυρος ο ο ο ο ο ος
 Η γιος α α α θανατος ε

λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας Δι

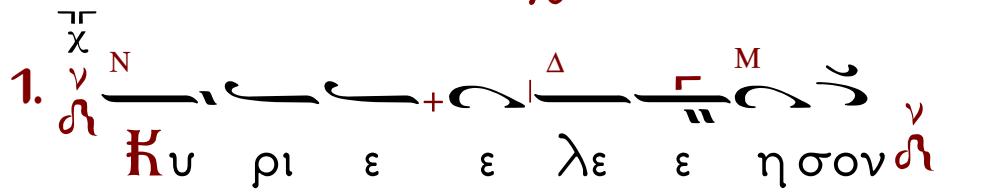
Ἀπολυπίκιον Ἡχος Δι

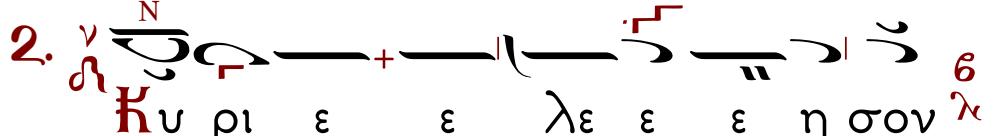
χ M Δ B +
Δ Η νε λη φθης εν δο ξη Χριστε ο Θε
οις η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη
τας Δ τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ
ματος βε βαι ω θεντων αυτων δι α της
ευ λο γι ι ι ας Δ ο τι συ ει ο γι οις
του Θεου ο λυ τρω της του Δ κο ο ο σμου
ου ου Δ

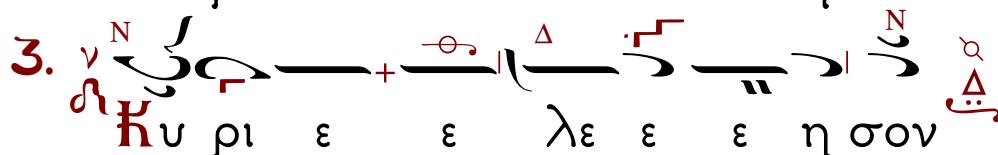
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

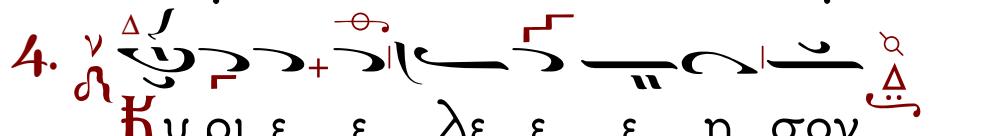
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

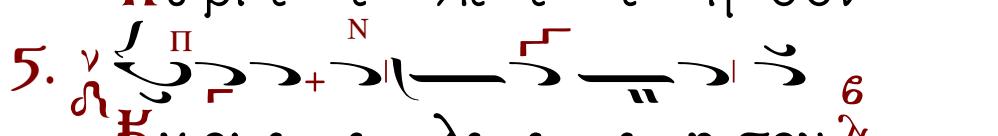
Ὕψος λαὶ Νη̄

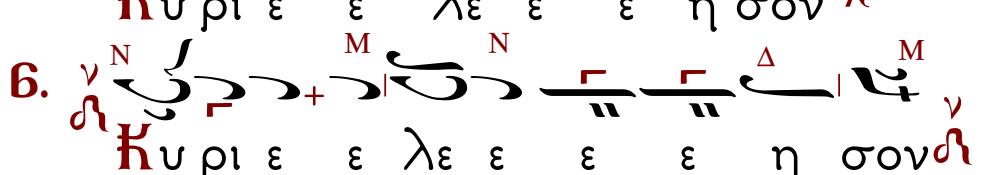
1. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

2. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

3. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ

4. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ

5. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ

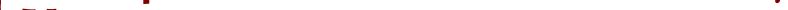
6. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ

ΕΤΕΡΑ.

1. 
Ἄ
κυρι ε ε λε ε ε η η σον Δ

2. 
Ἄ
κυρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Δ

3. 
Ἄ
κυρι ε ε ε λε η η σον Δ

4. 
Kυ ρι ε ε λεη σοο ον

5. 
Kυ ρι ε ε λε ε ησον π

6. 
Kυ ρι ε ε λε ε ε ησον δ

7. 
Kυ ρι ε ε λεη σον ή

8. 
Kυ ρι ε ε λεη σον Δ

9. 
Kυ ρι ε ε λεη σον ή

10. 
Kυ ρι ε ε λε ε ησον π

11. 
Kυ ρι ε ε λε ε ε ησον δ

12. 
Cοι Kυ ρι ε δ

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Σπίχος α': ἔ παντα τα ε θνη κρο τη σα τε

χει ρας α λα λα ξα τε τω Θε ω εν

φω νη α γαλ λι α σε ως

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

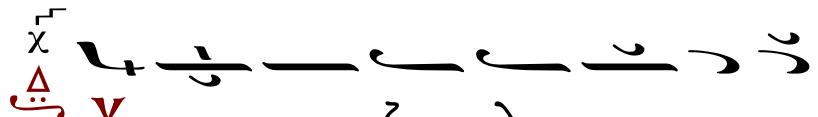
Σπίχος β': ο τι Κυ ρι ος υ ψιστος φο

βε ρος βα σι λευς με ε εγας ε πι πα σαν

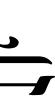
την γην

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχος γ':  Υ πε τα ζας λα ους η μιν 

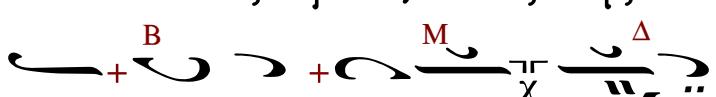
 και ε θνη υ ποτους πο δας η μων 

 Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου  Σω

 τερ σωσονημας 

Δόξα... Καὶ νῦν...

 Ταις πρεσβει αις της Θε ο το ο κου  Σω

 τερ σωσον η μα α ας 

Αντίφωνον Β'.

Σπίχος α':  Με γας Κυ ρι ος και αι νε τος 

 σφοδρα 

 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου  ο εν

 δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους 

ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α
 Σπίχος β': Θε ος εν ταις βα ρε σιν αυ
 της γι νω σκεται
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 δο ξη α να λη φθεις αφ η μωνεις τους ου ρα νους
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α
 Σπίχος γ': Θε ου ο εν
 γης συ νηχ θη σαν
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 δο ξη α να λη φθεις αφ η μωνεις τους ου ρα νους
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α

χ ^M ζ ζ ζ ζ ζ ζ
 Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
 χ ^M Γ Δ Β Γ
 Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο ^M μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε
 ναν θρω πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε

N M

ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων ζ' της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας Δ

B Γ Δ

Δ

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

**Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.**

Ἀπολυτίκιον Ἡχος Δι

Εἰσοδικόν τῆς Ἀναλήψεως.

Χ Δ Ι νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ
 μω Δ Κυ ρι ος εν φω νη η σαλ πιγ γος β Σω
 σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν δο ξη α να
 λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους Δ ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λου ι α Δ

Ἀπολυτίκιον Ὡχος Δ Δι Δ Χ M νε λη φθης εν δο
 ξη Δ Χριστε ο Θε ος η μων β χα ρο ποι η
 σας τους Μαθη Δ τας τη ε παγ γε λι α του
 α γι ου Πνευ μα τος β βε βαι ω θεν των
 αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας Δ ο τι συ

ει ο γι ος του Θεου ο λυ τρω της του κο
σμου

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ὕχος πᾶς Βου Αὐτόμελον.

Χ
6
 Την υ περ η μων πλη ρω σας οι κο
 νο μι ι ι ι αν 6 και τα ε πι γης ε νω
 σας τοις ου ρα νι ι οις Α α νε λη φθης εν
 δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων 6 ου δα μο θεν
 χω ρι ζο ο με νος Α αλ λα με νων α δι
 α αστα τος Α και βο ων τοις α γα πω σι σε
 ε γω ει μι με θ υ μων Α και ου δεις κα αθ η μω
 ω ων Α

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος βαρὺς.

Ὕψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

1:1-12

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃν Θεόφιλε, ὃν ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἕχρι ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἅγίου οὓς ἔξελέξατο ἀνελήφθη· οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἦν ἡκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὅδατι, ὅμεις δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;

Εἰπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἔστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἵδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἵ καὶ εἶπον· Ἐνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτος ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἔστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον δδόν.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος β'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. **Ἄ**νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὸ Ἐξαυρέτως: «Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν...».

Ἡχος πάντα Πατέρα

$\tilde{H}\chi^0\zeta \pi^0 \Pi\alpha$

την υ υ περ nou ou ou ou ιou ou ou ou ou
ou ou ou ou ou ou ou ιou και λο ο ο ο
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ον ιμη τε ε ε ε ε ε
ε ε βα α α α α α α α Θε ε ε ε
ε ε ε ou ou ou την εν χρο ο ο ο νωω
το ov α α α χρο ο τον α α χρο ο ο ο
νο ο ον ια α α φρα α α α στω ως
κυ υ η η η η σα α α α κυ υ η σα α

σα α α α αν πι οι οι οι οι πι ι στοι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι φρο
 ο ρο ο ο ο νωω ως με ε γα α
 λυ υ υ υ υ νο ο με γα λυ υ νο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν πι

Εἰς τὰ Δίπυλα ψάλλεται τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον.

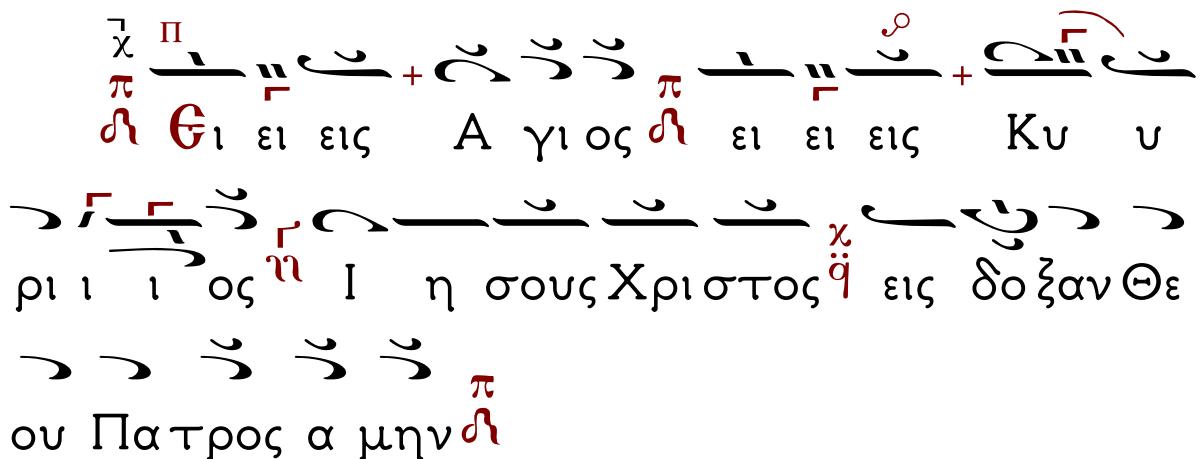
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ὕχος πρὸ Δι

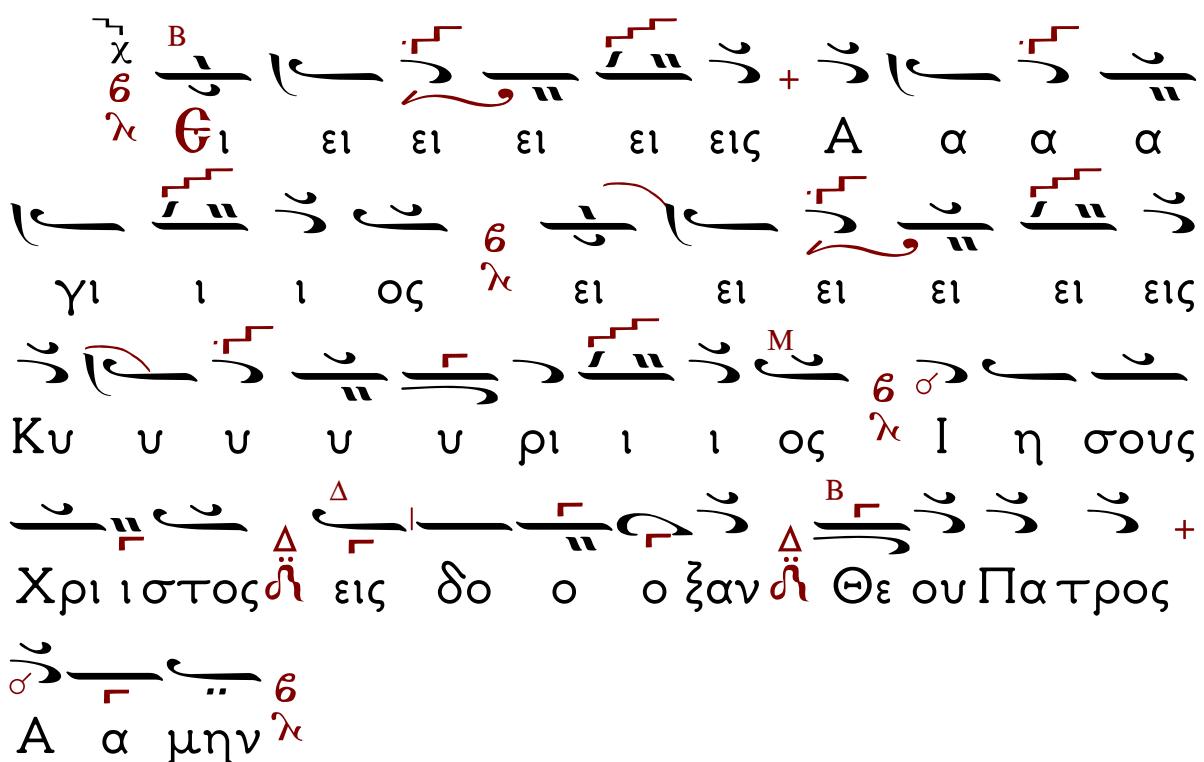
Ἄλλα ψάλλεται τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον.
 Με τα την Α να α α στα σιν ο
 Σω ω ω τηρ ε ε ε εν σα α αρ κι
 εις ε στη εις το ο ρος των
 ε λαι αι αι ων ο θεν με τα α
 α α δο ο ο ο ο ο ξης εις ου ου ου
 ρα α α νου ου ους ε πη ηρ θη ι ι ι να
 τω κο ο ο ο σμω ω ω ω ω πε εμ
 Ψη Πνευμα το ο Α α γι ι ι ο ο
 ο ον

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕχος λῷ Πατέρεναρμόνιος



Ὕχος λῷ τος



KOINΩΝΙΚΟΝ

THE PENTECOST OF THE ASSUMPTION

Ἡχος ἡ Δι

Χαρίλαου Ταξιαδέωρου

καταστάτε προς τὸν Θεόν
 υ υ υ ^π_q Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Δικαιούμενοι, δικαιούμενοι,
 υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 εν φω νη η η η η η η η η η η η
 σα α α α α α α α α α α α α α α
 α ^β σαλ πι ιγ γο ο ο ο ο ο ο
 ος ^N ΔΙΑλ λη λου ου ου ου ι ι ι
 α α α α
 α ^Δ δι

ΕΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἡχος ἢ Δι

Κωνσταντίνου Τσάρα

λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α

α α α

Δ
Δ

Ἡχος π̄η Παπ̄ ^χ_q α α νες Α α α φες ^χ_q Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^χ_q Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ^π_M Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ^χ_q τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^π_χ τα εν γνωω ω σι ^χ_q και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α ^π_δ τα α εν
 νυ υ κι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^χ_q τα κα τα νουν ^ζ_z και δι α α νοι οι αν ^Δ_δ
 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρισον ^π_q ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π_q

Μετά τὴν θείαν κοινωνίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος Δι

ρ
 Ἡ νε λη φθης εν δο ξη Χριστε ο Θε ος
 η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη τας
 τη ε παγ γε λι ατου α γι ου Πνευ μα τος
 βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι
 ι ι ας ο τι συ ει ο γι ος του Θε ου
 ο λυ τρω της του κο ο οσμου ου ου
 Ἡχος Δι

ρ
 Ἡ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ⑥ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ⑥ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⑥ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ⑥ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⑥
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ὕχος Δι

Ἄμην εἰ ο νό μα Κυρίου εν λόγη με νον α πο του νυν και εως του αι ω νος

Το ο νό μα Κυρίου ει η εν λόγη με ε νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον εν λόγου ου ουν τα και α γι ι αζοντα η μας Κυρίου φυ λατ τε ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.